

REFLECȚII ASUPRA Creșterii – numărul 41, iunie 2019

Un val de pionieri care accelerează mișcarea zonelor geografice

Ocazia jubiliară a bicentenarului nașterii lui Bahá'u'lláh a însuflețit semnificativ modelul de acțiune al comunității mondiale bahá'í și a contribuit la o sporire a capacității acesteia „de a pune prietenii și cunoștințele în contact cu viața comunitară; de a inspira vecinătățile și satele în direcția unor strădanii unificate; de a articula modul în care adevărurile spirituale pot fi traduse în acțiuni practice susținute; și, mai presus de toate, de a purta conversații nu doar despre învățăturile ce vor clădi lumea din nou, ci și despre Acela care le-a propovăduit: Bahá'u'lláh”. Casa Universală a Dreptății a descris cele opt cicluri dintre cele două bicentenare – cel al Nașterii lui Bahá'u'lláh și cel al Nașterii lui Báb – drept perioada care va necesita cea mai mare parte a eforturilor cerute de atingerea obiectivelor Planului de Cinci Ani, eforturi ce vor fi alimentate de spiritul și entuziasmul generate de prima dintre aceste sărbătoriri. Pionieratul reprezintă una dintre strategiile cheie pentru canalizarea energiilor descătușate în această perioadă; pionieratul întărește și completează celelalte eforturi, contribuind la consolidarea programelor de creștere în mii de zone geografice.

Credincioșii – în special tinerii și familiile – au reacționat deja eroic, ridicându-se să îndeplinească țelurile de pionierat intern și internațional. Instituțiile joacă un rol vital, identificând pionierii și sprijinind orientarea și trimiterea acestora către o anumită localitate cu scopul de a mări capacitatea populației de a prelua controlul asupra propriei sale dezvoltări spirituale, sociale și intelectuale. Conștientizarea sporită de către comunitate a scopului și importanței pionieratului a dus la înflorirea sprijinului acordat pionierilor, care ia o varietate de forme: facilitatorii și învățătorii din zonele geografice învecinate colaborează cu pionierii, prietenii contribuie la delegarea lor și le oferă sprijin în natură (cum ar fi mâncare și adăpost) etc.

Sperăm că relatările din această ediție a *Reflecțiilor asupra creșterii* vor inspira eforturile prietenilor pe parcursul celor două cicluri premergătoare bicentenarului Nașterii lui Báb, ca și pe parcursul ciclurilor următoare.

*****

Următoarele două relatări ne arată cum pionierii au depus eforturi pentru a înțelege tiparele de viață existente ale populației locale și pentru a implica prietenii în conversații ce îndeamnă la participare. Prima relatare ilustrează modul în care fiecare membru al unei familii de pionieri a cultivat prietenii autentice și a colaborat cu vecinii pentru a deschide spații pentru activitățile de construire a comunității. Cea de-a doua relatare înfățișează eforturile unei echipe de pionieri care au luat măsuri harnice pentru a implica numeroase familii într-o acțiune unită ce vizează educația spirituală a membrilor comunității.

STATELE UNITE

Rockwall, Texas, este un orașel de suburbie cu o populație de circa 40 000 de locuitori. Este alcătuit din case familiale individuale și mai multe zone în aer liber unde se adună copiii și familiile. În acest loc, o asistentă a unui membru al Corpului Auxiliar s-a hotărât să facă pionierat împreună cu familia sa, în urmă cu câțiva ani. De atunci, un grup de prieteni a început treptat să lucreze umăr la umăr în serviciul comunității. În relatarea de mai jos, pioniera explică modul în care ea și familia sa

au început să stabilească legături cu cei din jurul lor, ceea ce a creat, în timp, ocazii pentru începerea activităților de construire a comunității.

Când eu și familia mea ne-am mutat la Rockwall ca pionieri interni, eram entuziasmați de oportunitatea de a împărtăși Mesajul lui Bahá'u'lláh unei comunități de prieteni. Experiența noastră ca pionieri ne-a ajutat să ne dezvoltăm ca familie și să învățăm multe lucruri noi despre propovăduirea Credinței Bahá'í.

În primele luni, ne-am alocat timp să facem cunoștință cu vecinii și să construim prietenii, mai ales cu părinții copiilor cu care se jucau propriii noștri copii pe stradă. Când am vrut să inițiem prima activitate de bază – o lecție pentru copii –, ne-am hotărât să mergem acasă la fiecare dintre acești prieteni noi și să îi invităm personal să vină la lecție. Am avut niște conversații minunate cu aceste familii și multe dintre ele s-au arătat interesate, însă la lecție au venit puțini copii. Am încercat să atragem vecinii și în mod indirect, cu ideea de a studia Scrierile Sfinte ale mai multor religii și de a căuta soluții la problemele stringente ale societății noastre. Totuși, după primele conversații, ne-am dat seama că ar fi fost mai bine să fim mai direcți încă de la început cu privire la Persoana lui Bahá'u'lláh și la propovăduirea Credinței. Aceste experiențe inițiale, deși dezamăgitoare, ne-au dat prilejul de a reflecta la modul în care erau primite de această comunitate metodele noastre de propovăduire și de a ne gândi la noi strategii pentru viitor.

Unul dintre lucrurile cele mai semnificative pe care l-am observat a fost acela că prietenia autentică este temelia construirii comunității. Am constatat că, dacă suntem deschiși cu privire la dragostea noastră pentru Bahá'u'lláh și la viziunea Sa vindecătoare pentru societate, conversațiile ating mai ușor un nivel spiritual. În cadrul conversațiilor cu acești prieteni, am încercat să fim atenți la lucrurile pe care le căutau ei în viață. În funcție de aceasta, ne ofeream să ne rugăm împreună cu ei, îi invitam la o șezătoare sau la un cerc de studiu ori pur și simplu încercam să îmbogățim conținutul discuțiilor împărtășind din principiile lui Bahá'u'lláh atunci când prilejul pentru aceasta se arăta în mod firesc.

Pe măsură ce familia a continuat să aprofundeze și să consolideze aceste prietenii, s-a creat o bază pe care a putut să ia contur o viață comunitară înfloritoare.

Suntem binecuvântați să avem doi copii care aveau șapte și zece ani când ne-am mutat aici. Ei ne-au creat mai multe ocazii de a intra în contact cu ceilalți și au făcut ca unele activități să se nască în mod firesc – printre ele numărându-se lecțiile pentru copii, grupurile de juniori, întâlnirile devoționale și cercurile de studiu. Un moment deosebit de fericit a fost atunci când copiii noștri au început să-și invite prietenii la activități, din proprie inițiativă.

Programul de împuternicire spirituală a juniorilor a fost motorul creșterii zonei noastre geografice. După ce fiul nostru s-a decis să își invite prietenii să alcătuiască un grup de juniori, s-a lărgit și cercul de oameni la care aveam acces. Pașii inițiali i-a parcurs singur, purtând conversații cu prietenii, explicându-le scopul spiritual al programului, descriind activitățile pe care aveau să le susțină – cum ar fi studiul cărților, activități artistice, artizanat și jocuri – și invitându-i să participe. La început i s-au alăturat circa zece juniori, iar, la scurt timp, aceștia au adus noi membri.

În continuarea acestor invitații, noi am făcut vizite la părinții juniorilor. Discutam cu ei despre scopul grupului, despre caracterul transformator al programului și despre activitățile specifice pe care intenționam să le desfășurăm, împărtășindu-le faptul că programul se bazează pe învățăturile Credinței Bahá'í. Am muncit mult ca să ajungem să cunoaștem toate familiile

implicate: prin vizite la domiciliu și alte activități, prietenii noastre s-au întărit. Cu timpul, multe dintre aceste familii au ajuns să sprijine programul cu tărie și să invite și alte persoane să participe.

Grupul de juniori a crescut, ajungând în final la circa 20 de membri. În scurt timp, familiile lor au început să facă primii pași pe calea servirii, activând alături de noi pentru a sprijini grupul, precum și o lecție pentru copii care începuse. Unii părinți ne-au întrebat dacă nu deschidem un grup pentru frații și surorile mai mici ale participanților, care voiau și ei să ia parte. Astfel, au fost inițiate și alte activități, iar în prezent am ajuns la patru grupuri de juniori în zona noastră, totalizând aproape 50 de participanți.

Am făcut și câteva demersuri pentru a ne adresa tinerilor localnici, a-i implica în conversația despre procesul de construire a comunității, care lua naștere în vecinătate, și a-i invita să devină animatori. Însă ne-am dat seama că, în acest stadiu de dezvoltare a vecinătății noastre, abordarea cea mai eficace este să îi însoțim pe cei care participă deja la programul de juniori până când ajung la vârsta când intră în secvența principală de cursuri pentru tineret. I-am invitat pe unii juniori mai mari din grupurile noastre să se gândească la cum își pot servi comunitatea. Acești tineri prieteni cunoșteau scopul programului pentru juniori și al procesului de instituit, credeau în puterea transformatoare a acestor activități și formau un grup sudat în urma participării la program. Pentru început, am studiat cu ei părți din materialele de la conferințele de tineret din 2013, care au deschis drumul pentru o examinare mai profundă a unor teme importante, cum ar fi scopul moral dublu, forțele constructive și distructive din societate, perioada tinereții și caracterul unei căi de servire. Aplecarea asupra acestor teme i-a ajutat pe tineri să se pregătească pentru a intra în câmpul servirii având o perspectivă nouă, o înțelegere mai profundă și o motivație puternică.

O altă modalitate prin care am reușit să lărgim activitățile de construire a comunității a fost implicarea unor familii întregi. Odată ce un membru al unei familii participa la o activitate de bază, luam legătura cu ceilalți membri și le vorbeam despre caracterul activităților, impactul acestora asupra comunității și oportunitatea ca întreaga familie să se implice. Când programul pentru juniori și-a mărit numărul de membri și influența, am început să ținem întâlniri devoționale pentru familii și șezători o dată pe săptămână. Aceste întâlniri au oferit constant prilejul unor conversații mai aprofundate despre strădaniile de construire a comunității.

Acesta a fost începutul unui proces care a implicat un număr tot mai mare de oameni din vecinătate în activități de reflecție și învățare despre cum să contribuie la îmbunătățirea comunității.

NORVEGIA

Însuflețite de sentimentul adânc al scopului și de mult entuziasm, două familii s-au hotărât să se mute într-o vecinătate numită **Fjell**, situată în municipiul Drammen din zona geografică **Buskerud**. Consultându-se cu instituțiile și reflectând asupra călăuzirilor relevante, acești prieteni au ajuns să înțeleagă că componenta centrală a demersurilor lor este colaborarea strânsă cu un grup tot mai mare de localnici devotați procesului de construire a comunității. În mai puțin de un an s-a născut un spirit de strădanie colectivă împărtășit de peste 200 de localnici – inclusiv familii întregi – care participă activ și sprijină un număr crescând de activități de bază.

Ne-am început demersurile citind atent realitatea vecinătății prin interacțiuni cu localnicii, urmărind să aflăm despre tiparele de viață existente. În acest scop, am desfășurat o campanie

de weekend pentru a ne angaja în conversații cu noii noștri vecini, a lega prietenii cu aceștia, a le analiza aspirațiile cu privire la vecinătate și a le face cunoștință cu viziunea lui Bahá'u'lláh și cu eforturile de construire a comunității. Am constatat că această mică localitate cu circa 7 000 de locuitori de o mare diversitate și vorbind multe limbi avea o puternică orientare spre familie și că juniorii, copiii și mamele lor erau receptivi la conversații despre progresul material și spiritual și despre bunăstarea vecinătății. Pe parcursul aceluiași weekend, am reușit să alcătuim un grup de juniori cu 12 participanți. În weekendul următor, am invitat un grup de mame interesate de educația spirituală a copiilor lor să afle mai multe despre lecțiile pentru copii.

Când am început să studiem cu mamele secvența de cursuri de institut, am constatat că e nevoie să reconsiderăm abordarea conversațiilor, a studiului cursurilor și a inițierii de activități de bază. În trecut, această abordare fusese mai organizată; planificam întâlniri cu participanții potențiali cu mai multe zile înainte și studiul se făcea într-un loc stabilit dinainte. Când am început să înțelegem unde se întâlnesc oamenii în mod firesc în timpul zilei, am reușit să înglobăm cercurile de studiu în tiparele vieții lor cotidiene, întâlnindu-ne cu ei în locuri care le erau convenabile și lor. Câteva dintre aceste mame au găsit că este firesc să ne ajute la lecțiile pentru copii în timp ce ele însele avansau cu studiul cursurilor de institut.

Pe parcursul următoarelor luni, membrii echipei noastre s-au dedicat trup și suflet vecinătății, profitând de fiecare ocazie și întâlnindu-se aproape zilnic pentru a planifica, acționa și reflecta împreună. În cadrul conversațiilor neîncetate cu părinții și cu un grup tot mai mare de juniori localnici – cu care interacționam de mai multe ori pe săptămână –, ne-am dat seama de cât de important este să creăm sentimentul unui țel comun în calitate de colaboratori. Am observat repede că tenacitatea, entuziasmul și devotamentul prietenilor pentru a aduce viziunea de unitate a lui Bahá'u'lláh în comunitatea lor au devenit forța motrice din spatele fiecărei acțiuni întreprinse pentru a invita cât mai multe familii și cămine din localitate să ni se alăture în strădaniile noastre.

În încercarea noastră de a promova viziunea de a aduce unitate în comunitate și ținând cont de diversitatea etnică a familiilor din această comunitate, ne-a venit ideea să creăm un spațiu unde cei care erau deja implicați în procesul de construire a comunității își putea invita vecinii, prietenii și rudele. Am denumit acest eveniment „festivalul familiei”.

Înainte fiecărui festival, derulăm campanii colective pentru a invita oameni noi să ni se alăture. În ultimele patru cicluri, am luat legătura cu circa 1 000 de locuitori prin vizite acasă la aproximativ 650 de familii din patru blocuri. Reținem fiecare persoană receptivă cu care facem cunoștință și, în fiecare ciclu, facem mai multe vizite unui număr crescând de familii și indivizi localnici pentru a aprofunda legăturile de prietenie și a cultiva o înțelegere comună a activităților educaționale ce le sunt oferite unui grup tot mai mare de oameni din vecinătatea lor.

Programul festivalului cuprinde: o parte devoțională; scurte prezentări despre diverse concepte spirituale susținute de copii, juniori și tineri; consultări cu adulții și cu tinerii pe marginea unei selecții de Scrieri ce privesc bunăstarea și îmbunătățirea vecinătății; și discuții despre identificarea și sprijinirea celor care doresc să își servească comunitatea. De mai multe ori s-au studiat primele secțiuni din Cartea 1 a cursurilor de institut cu circa 40-60 de indivizi împărțiți în mai multe grupe de limbă; aceasta ne-a permis să învățăm lucruri noi despre studiul materialelor de institut în grupuri mari.

Festivalurile familiei au devenit o trăsătură esențială a vieții din vecinătate. Prima ediția a avut loc în timpul perioadei bicentenarului Nașterii lui Bahá'u'lláh; de atunci, am mai organizat nouă ediții. Acest festival are loc cel puțin o dată pe ciclu, bucurându-se de fiecare dată de participarea a până la 130 de persoane. Îl ținem la centrul comunitar local și încercăm să păstrăm partea de logistică cât mai simplă, ca să putem să îl organizăm frecvent și ușor. Festivalul creează o atmosferă plină de prietenie, veselie, iubire, devotament și unitate.

Căutând să descriem felul în care s-a desfășurat procesul de construire a comunității pe parcursul ultimelor cicluri de când ne-am stabilit în această vecinătate, avem sentimentul că a fost un demers spiritual impregnat cu rugăciunile a numeroși prieteni. Am învățat că trebuie să avem încredere în Dumnezeu la fiecare pas și să credem că fiecare individ tânjește să își servească semenii și că ține de natura umană să dăruim neîncetat din averea noastră, din energia noastră, din timpul nostru și din cunoștințele noastre.

***

Relatarea de mai jos demonstrează cum o campanie de institut de vară poate oferi unui grup de tineri prilejul unic de a-și dedica vacanța școlară pregătirii intensive și servirii. Acești tineri au fost puternic inspirați să își canalizeze mai eficace energiile către progresul propriilor zone geografice și al celor din apropiere. Câțiva dintre ei au decis să servească drept pionieri interni.

AUSTRIA

În lunile iulie și august ale anului 2018, 20 de tineri au format un grup vibrant în orașelul **Jenbach** din zona geografică **Tirol**, în vederea unei campanii intensive de institut de vară. Timp de trei săptămâni, ei au împlinit studiul intensiv al secvenței de cursuri cu eforturile de a avansa cu activitățile de construire a comunității într-o vecinătate din apropiere. Apoi unii dintre ei au participat la o tabără națională de institut pentru familii cu durata de nouă zile, în calitate de animatori și învățători pentru lecțiile pentru copii. Tinerii care au mers acolo s-au întors acasă cu mai multă experiență și un entuziasm crescut. Aceste experiențe le-au insuflat câtorva tineri dorința de a se ridica să servească drept pionieri interni.

Programul campaniei de institut de vară a început cu studierea călăuzirii din partea Casei Universale a Dreptății și a materialelor relevante cu privire la procesul de institut. În acest mod, tinerii au dobândit o înțelegere mai adâncă a cadrului de acțiune al Planului de Cinci Ani și au construit o viziune comună pentru a continua să servească după întoarcerea acasă. Fiecare zi începea cu o întâlnire devoțională urmată de relatări despre eroii și eroinele din istoria timpurie a Credinței, pregătite de participanți.

Tinerii au vizitat vecinătatea din apropiere aproape zilnic, ajutând la lecțiile pentru copii și la activitățile pentru juniori și participând la campaniile de propovăduire. În cadrul acestor campanii, făceau cunoștință cu oameni noi, cu care purtau conversații despre procesul de construire a comunității, și efectuau vizite acasă pentru a aprofunda înțelegerea prietenilor cunoscuți recent. Aceste demersuri le-au modelat înțelegerea practică a modului în care trebuie să ia contact cu ceilalți și să îi invite să li se alăture pe calea servirii. Unul dintre participanți a avut următoarele observații:

La început mi-a fost puțin teamă, dar, atunci când lucrezi în grup, simți unitatea. Apoi, după ce mergi afară, toată frica dispare. Simți pur și simplu aceste confirmări atunci când ai

încredere deplină în Dumnezeu – și, cu această încredere, nu are de ce să-ți fie teamă să te îndrepti spre oameni.

Spiritul resimțit de tineri în zilele de învățare și propovăduire din această campanie de vară i-a făcut pe unii dintre ei să ofere o perioadă mai lungă de servire ca pionieri. Un membru al unei instituții descrie cum s-au petrecut lucrurile:

Pe măsură ce săptămânile treceau, una dintre tinerele participante la campania de vară, inspirată de viziunea lui Bahá'u'lláh, a început să simtă dorința de a contribui la progresul unei zone geografice prioritare. S-a consultat cu instituțiile și le-a transmis în mod limpede că, devreme ce în orașul ei servesc deja intensiv grupuri de prieteni, ea dorește să se stabilească într-un loc nou, unde poate înființa programul de juniori și poate implica un nucleu în creștere de oameni în activități comune de învățare despre promovarea procesului de construire a comunității. Prin urmare, și-a dat demisia de la serviciu și a cerut să ne însoțească în următoarea deplasare la Graz, un oraș aflat în celălalt capăt al țării, unde spera să servească drept pionieră.

Tânăra le-a împărtășit viziunea sa și altor două prietene, în cadrul conversațiilor despre planurile lor personale. Una dintre ele începuse și ea să se gândească la pionieratul intern și s-a hotărât să i se alăture ca pionieră în Graz. Cealaltă era chiar din Graz și era dornică să aprofundeze cunoașterea Credinței; s-a arătat foarte entuziasmată de perspectiva de a servi și a învăța alături de cele două la întoarcerea acasă.

Imediat după activitățile intensive din vară, câțiva membri ai instituțiilor s-au deplasat cu tinerele la Graz pentru a identifica vecinătatea în care acestea aveau să se stabilească. Acum, la șase luni distanță, avem cinci tineri care studiază, planifică, acționează și reflectează împreună. Ei sunt urmați și sprijiniți în eforturile lor de un număr crescând de prieteni din comunitatea locală și sunt însoțiți îndeaproape de membrul Corpului Auxiliar. Acești tineri au continuat să avanseze intensiv cu secvența de cursuri pentru a-și construi capacitatea de animatori și facilitatori. Au format un grup de juniori și o lecție pentru copii și desfășoară periodic o întâlnire devoțională și o șezătoare cu un număr tot mai mare de tineri localnici, cu care și-au propus să înceapă studiul secvenței de cursuri.

***

Următoarele două relatări demonstrează cum instituțiile de la nivel național, regional și local au facilitat pregătirea, trimiterea și sprijinirea continuă a pionierilor.

COLUMBIA

De ani buni, instituțiile și agențiile naționale și regionale din Columbia învață treptat despre strategiile necesare pentru a susține zonele geografice prioritare în a avansa către cel de-al doilea jalon și a-l depăși, în special prin recrutarea și trimiterea de pionieri interni în teritoriu. Una din abordările cheie a fost înființarea de echipe în zonele care au nevoie de sprijin, cu intenția de a ridica capacitatea populației și de a cultiva un nucleu în creștere de prieteni localnici care sunt devotați progresului și bunăstării comunităților lor. Pentru a ilustra această abordare câțiva membri ai Adunării Spirituale Naționale din Columbia ne-au împărtășit constatările de mai jos.

Deși Adunarea Națională lansa apeluri generale pentru a găsi pionieri, am constatat că o abordare mai eficace este ca instituțiile regionale să identifice indivizi care posedă anumite

capacități, să îi invite să servească în calitate de pionieri și să îi însoțească îndeaproape pe parcursul orientării și trimerii lor în teritoriu.

Identificarea pionierilor

Membrii institutelor regionale de pregătire și ai Consiliilor Regionale Bahá'í colaborează cu membrii Corpului Auxiliar pentru a identifica acei pionieri potențiali. Ei se consultă cu privire la zonele geografice care au nevoie de sprijin, evaluează nevoile specifice ale acestora și se gândesc la ce pionieri ar putea răspunde acestor nevoi, ținând cont de un set de capacități și atitudini. Sunt căutați oamenii care au o experiență bogată cu institutul în comunitățile în care trăiesc, în special în domeniul ridicării capacității și însoțirii altora, precum și în domeniul inițierii de noi activități. Această bază de experiență și de cunoaștere a procesului de institut poate fi apoi pusă în practică în zonele geografice unde vor servi acești pionieri.

Spații de orientare și reflecție pentru pionieri

Odată identificați, pionierii sunt invitați să participe la un program de orientare. La început, programul se desfășura la nivel național în zona de vest a țării, însă, recent, a fost inaugurat un al doilea loc pe coasta de nord pentru a veni în întâmpinarea numărului crescând de pionieri care sunt ridicați în această regiune. Aceste întâlniri au o componentă practică și una conceptuală, cu accent pe întărirea abilității de a purta conversații cu tinerii și de a-i pune în legătură cu programul educațional, a abilității de a facilita un cerc de studiu sau de a anima un grup de juniori și a abilității de a derula campanii de institut sau de propovăduire.

Pe durata servirii, participarea la diverse întâlniri le-a permis pionierilor să își consolideze capacitățile și să își dezvolte viziunea pentru comunitatea pe care o servesc.

Atunci când pionierii sunt trimiși într-o zonă – de obicei, pentru doi sau trei ani – instituțiile le oferă ocazii să reflecteze asupra experiențelor lor. O dată la una sau două săptămâni, un membru al Consiliului Regional sau un membru al Corpului Auxiliar care servește în regiune are o întâlnire cu pionierul pentru a analiza evoluția zonei geografice, a studia împreună cu el călăuzirea și a reflecta asupra realității comunității în vederea eventualei ajustări a planurilor. Apoi, o dată la patru sau cinci luni, pionierii sunt aduși laolaltă pentru a reflecta asupra experiențelor lor de învățare și a-și desăvârși pregătirea; le sunt întărite cunoștințele despre materialele de institut, sunt ajutați să își dezvolte în continuu obiceiurile și atitudinile, pe măsură ce îi însoțesc pe alții, și li se îmbărbătează angajamentul față de progresul acestor comunități. În plus, pionierii sunt invitați în spații generale de reflecție, cum ar fi întâlnirile coordonatorilor de institut sau întâlnirile instituționale, pentru a participa la consultări pe marginea evoluției comunităților la un nivel mai larg.

Sprijin din partea programului de an de servire pentru tineret

Mulțumită spiritului și energiei degajate de conferința de tineret din 2013, programul de an de servire pentru tineret a fost revitalizat pentru a canaliza valul de tineri care și-au exprimat dorința de a oferi o perioadă de servire. A fost dezvoltată o nouă strategie: unul sau doi tineri sunt asociați unui pionier intern, formând o echipă care colaborează cu altele pentru a servi în mod activ și a găsi moduri noi de a asigura progresul unei zone geografice prioritare.

Tinerii din program trec mai întâi printr-o sesiune intensivă de orientare într-o unitate a institutului, care durează între patru și șase săptămâni; aici, ei analizează cursurile de institut, pregătindu-se să servească drept facilitatori și să ridice capacitatea în semenii lor. Apoi, tinerii sunt trimiși să sprijine un pionier într-o zonă geografică, de obicei timp de un an.

Contingentul de tineri revine la unitatea institutului o dată la trei luni, pentru a reflecta, a face schimb de experiență și a urma cursuri suplimentare de pregătire. Programul are un coordonator numit special, care supraveghează pregătirea și efectuează vizite periodice la toți tinerii pe parcursul anului.

Prezența pe termen lung a pionierului oferă o bază și o continuitate în urmărirea activităților de construire a comunității, în timp ce tinerii facilitează lecțiile pentru copii și grupurile de juniori și identifică alți tineri care se pot implica. Tinerilor le este foarte util să aibă o persoană mai în vârstă care îi însoțește, îi îndrumă în activități, îi urmărește în studiul individual zilnic al Scrierilor și asigură stabilitatea situației lor locative.

Cultivarea unei orientări spre exterior

Un aspect pe care se pune accentul – de la pregătire, trecând prin implementare și până la faza de evaluare de către instituții – este acela că, în toate demersurile lor, pionierii și tinerii deopotrivă trebuie să caute constant să aducă și alte persoane alături de ei, ca acestea să afle despre procesul de construire a comunității și să își ridice capacitatea de a prelua controlul asupra activităților în viitor. Această abordare sporește consecvența în timp și face ca activitățile să fie mai durabile, chiar și când tineri noi ajung să petreacă perioade de servire în comunitate.

Abordarea a contribuit la sporirea și menținerea activităților în zonele geografice prioritare, ridicând în același timp capacitatea tinerilor de a-și aduce propria contribuție la întoarcerea în zonele lor geografice de baștină.

REPUBLICA DEMOCRATĂ CONGO

Pe parcursul a numeroase cicluri, credincioșii care servesc în instituțiile de pe cuprinsul Republicii Democrate Congo au depus eforturi sânguinoase pentru a institui un proces sistematic care să asigure trimiterea neîntreruptă de pionieri în câmpul de servire. Pe măsură ce experiența lor s-a îmbogățit, au descoperit cum să faciliteze un flux continuu de pionieri, făcând pregătirile necesare pentru ca aceștia să se instaleze și să intre rapid în acțiune și asigurându-se că există un sistem pentru sprijinirea lor în fiecare etapă. Un rol hotărâtor în aceste demersuri au jucat Consiliile Regionale, alături de colaborarea strânsă dintre pionieri și Adunările Spirituale Locale, membrii Corpului Auxiliar și asistenții acestora. În continuare sunt câteva reflecții împărtășite de membrii Adunării Spirituale Naționale, care descriu felul cum au învățat instituțiile să sistematizeze mișcarea pionierilor.

După ce am început să implementăm această strategie cheie în ultimii ani, am realizat că trebuie să ajustăm modul în care ne pregătim pentru trimiterea în câmpul de servire și în care sprijinim eforturile pionierilor, precum și modul în care configurăm echipele de pionieri și prieteni veniți în vizită. Astăzi, instituțiile din fiecare regiune sunt capabile să urmeze linii comune de acțiune care s-au dovedit eficiente.

Identificarea pionierilor

Ne-am dat seama de faptul că procesul de identificare a pionierilor potențiali trebuie să înceapă devreme, încă înainte ca nevoia să apară. Aceasta presupune să avem conversații continue cu tinerii credincioși despre dedicarea unei perioade de servire cu normă întreagă în stadiul din viața lor aflat între liceu și facultate. De asemenea, am realizat că este esențial să

vorbim cu părinții tinerilor despre perioade de servire pe termen scurt și lung, pe măsură ce aceștia avansează cu secvența de cursuri. Am ajuns să înțelegem că ridicarea spre a oferi o perioadă de servire este un element firesc în construirea de capacitate în cadrul procesului de institut.

Instituțiile au stabilit un șablon prin care Consiliile Regionale, consultându-se cu Adunările Spirituale Locale, identifică potențiali pionieri care sunt gata să servească cu normă întreagă, luând în considerare anumite puncte forte, experiențe și contribuții ale lor în comunitățile de baștină. În același timp, Consiliile Regionale se consultă cu pionierii care revin de la posturile lor cu privire la disponibilitatea lor pentru o nouă servire pe termen scurt sau lung. Consiliile păstrează liste cu numele acestor pionieri potențiali, cu experiența și capacitățile lor și, pe măsură ce sunt identificate nevoi, se consultă cu Adunările Locale pentru a stabili unde poate servi cel mai bine fiecare pionier.

Pregătirea pentru trimiterea în câmpul de servire

Printr-o sesiune inițială de orientare, pionierii dobândesc o viziune limpede despre stadiul de dezvoltare și realitatea specifică a zonei geografice în care vor fi trimiși și despre prioritățile și obiectivele comunității de acolo. Ei conștientizează că scopul lor este să pună bazele unui model de expansiune pregătind resurse din cadrul populației locale și însoțindu-le în acțiune. Instituțiile și-au dat seama că, pentru a-i ajuta pe pionieri să fie mai eficace de la bun început, o pregătire atentă în interiorul zonei geografice este esențială.

Reflectând asupra experienței lor cu trimiterea pionierilor în zone geografice, instituțiile au observat că, atunci când îi trimiteau fără ca ele să fi făcut niciun efort prealabil pentru a pregăti prietenii din zona geografică, pionierii aveau nevoie de 3-6 luni numai pentru a se familiariza cu comunitatea locală și a-și construi relații. Când pionierii erau pe cont propriu, le trebuia timp și curaj chiar și pentru a aborda populația locală. Adesea, ei își diluau energiile în mai multe părți din zona geografică, încercând să inițieze conversații cu locuitorii. Instituțiile au ajuns la concluzia că pionierii trebuie mai întâi să se concentreze asupra demarării și întăririi unui proces de construire a comunității într-o singură vecinătate sau sat și că vor avea nevoie de sprijin în acest demers. Pe baza acestor constatări, prietenii au decis să acorde mai multă atenție fazei de pregătire premergătoare trimiterii în teritoriu a echipelor de pionieri.

Am introdus o vizită preliminară cu durata de 1-2 săptămâni în regiunile identificate, înainte de trimiterea de pionieri. Pe parcursul vizitei, un membru al Corpului Auxiliar sau un asistent al acestuia și un membru al Consiliului Regional identifică o vecinătate sau un sat unde există receptivitate și se ocupă de probleme logistice cum ar fi locuința pionierului. O vizită într-un sat poate începe cu o conversație cu liderul comunității; echipa îi prezintă Credința și îl anunță de sosirea pionierului și, ca rezultat, familia liderului își deschide de obicei casa pentru pionier. În plus, dacă în zona geografică există deja bahá'í, această echipă venită în vizită se va întâlni cu credincioșii locali pentru a-i pregăti să îl întâmpine pe pionier și, eventual, să îi ofere găzduire acasă la ei.

Formarea echipelor de pionieri

Cu privire la configurația echipelor, ne-am dat seama că, atunci când trimitem un singur pionier într-o localitate, acesta trebuie să se confrunte cu multe dificultăți de unul singur. Când însă există o echipă de doi pionieri, aceștia se pot consulta între ei și se sprijină reciproc. Pe baza acestei observații, am decis să evităm să trimitem pionierii pe cont propriu. Am mai

constatat că, în timp ce tinerii au o ușurință deosebită în a iniția lecții pentru copii sau grupuri de juniori, credincioșii mai maturi pot fi foarte eficace în conversațiile cu adulții și părinții despre Bahá'u'lláh și învățăturile și legile Sale spirituale, în cultivarea întâlnirilor devoționale și în inițierea cercurilor de studiu. Odată ce începe un grup de juniori, frații și surorile mai mici ale participanților pot fi imediat implicați într-o lecție pentru copii, iar părinții pot fi integrați într-un cerc de studiu.

Am mai observat că trimiterea unei familii este o strategie foarte eficace, în special în acele comunități unde Credința nu a fost încă introdusă. Analizăm întreaga familie sub aspectul experienței membrilor săi în deschiderea de lecții pentru copii, de grupuri de juniori și de cercuri de studiu și reținem cărțile din secvența de cursuri pe care le-au parcurs. Instituțiile acordă un sprijin extins unei familii care este gata să se ridice pentru servire. Fiecare membru – tatăl, mama și copiii – are un rol important. La sosirea într-un sat, ei pot construi relații imediat.

Oferirea de sprijin neîntrerupt

Chiar dacă pionierii rămân nucleul acestor demersuri, ne asigurăm că există o echipă de sprijin care îi însoțește de la momentul sosirii. Din această echipă fac parte doi învățători mobili și doi facilitatori mobili, precum și membrii instituțiilor – de obicei, un membru al Consiliului Regional și un membru al Corpului Auxiliar sau un consilier al acestuia. Învățătorii mobili rămân pentru 2-3 săptămâni, timp în care se implică intensiv în campanii de propovăduire și identifică persoane receptive, cot la cot cu pionierii. În această perioadă se întâmplă adesea ca unii localnici să ajungă să Îl recunoască pe Bahá'u'lláh ca Manifestarea lui Dumnezeu pentru această epocă și să se arate dornici de a le prezenta Mesajul Său prietenilor și rudelor. După aceste săptămâni inițiale de activitate intensă, învățătorii mobili se mută în altă zonă geografică, pentru a sprijini noi echipe de pionieri. Facilitatorii mobili rămân cu pionierii timp de încă 3-6 luni, pentru a le oferi sprijin în consolidarea eforturilor de expansiune și în întărirea procesului de institut. În regiunea Kasai, de exemplu, instituțiile au trimis peste 200 de persoane în zonele geografice prioritare, inclusiv 48 de pionieri alături de facilitatori și învățători mobili.

În lunile care vin, pionierii continuă să fie sprijiniți. Membrii Consiliului Regional, coordonatorii regionali de institut și membrii Corpului Auxiliar efectuează vizite comune pentru a se consulta cu pionierii asupra progreselor făcute și asupra nevoilor pe care le au. Apoi, însoțiți de pionieri, ei se angajează în numeroase conversații cu comunitatea locală despre Bahá'u'lláh și învățăturile Sale. Simpla prezență a acestor prieteni veniți în vizită are adesea un efect de amplificare a percepției localnicilor cu privire la extinderea Credinței Bahá'í în afara limitelor satului lor. Pe lângă acest sprijin din partea instituțiilor, prietenii din zone geografice mai avansate din apropiere – adulți, tineri, juniori și copii – vin în vizită pentru a munci alături de pionieri în fazele de expansiune și a ajuta la inițierea de activități de bază.

Mai recent, a devenit evidentă nevoia unei scheme de coordonare pentru sprijinirea Consiliilor Regionale în a urmări îndeaproape strădaniile pionierilor pe parcursul servirii și a se familiariza cu capacitățile și contribuțiile unice ale pionierilor la procesul de construire a comunității. În toate regiunile, pionierii cu experiență au fost desemnați să servească drept coordonatori regionali de pionieri. În această calitate, ei colaborează cu fiecare echipă de pionieri – de exemplu, pregătind orientarea acestora înainte de trimiterea în teritoriu, vizitându-i pe teren și planificând întâlniri de

reflecție la șase luni și la un an. Acești coordonatori ajută instituțiile să soluționeze orice probleme constatate și consemnează experiențele și învățărilor acumulate.

Material pregătit sub auspiciile Centrului Internațional de Propovăduire pentru instituția Consilierilor. Este posibil ca extrasele din relatările citate să fi fost editate sub aspectul corectitudinii gramaticale, al clarității sau al lungimii. Această publicație poate fi reprodusă sau distribuită integral sau parțial în cadrul comunității bahá'í fără permisiunea Centrului de Propovăduire.